

תת"ע (תל אביב) 3455-07-22 - מדינת ישראל נ' נטליה אברמוב

תת"ע (תל-אביב-יפו) 3455-07-22 - מדינת ישראל נ' נטליה אברמובשלום תל-אביב-יפו
תת"ע (תל-אביב-יפו) 3455-07-22

מדינת ישראל

נגד

נטליה אברמוב

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה תל-אביב-יפו

[14.01.2025]

כבוד השופטת מגי כהן

החלטה

לפני בקשה לביטול פס"ד שניתן בהעדרה של המבקשת בתאריך 14.7.22.

רקע וטענות הצדדים:

1. כנגד המבקשת הוגש כתב אישום בגין נהיגה כשרישיון הרכב פקע מעל שנה, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה. המבקשת קיבלה לידיה העתק מזימון לדין וחתמה עליו. משלא התייצב המבקשת במועד הדין נשפט בהעדרה ביום 14.7.22.

2. ביום 13.10.24 המבקשת הגישה בקשה לביטול פס"ד בהעדר בטענה כי אותה העת חלתה ולכן לא התייצבה לדין. המבקשת צירפה תעודת שחרור מבי"ח מיום 3.12.22 ממנו עולה כי המבקשת אושפזה באותו יום נבדקה ושחררה.

3. בעקבות החלטת ביהמ"ש צירפה המבקשת אישור רפואי מיום 12.12.24 לפי פקודת הראיות לפיו "קיימת סבירות שגברת אברמוב בתאריך 14.7.22, בעקבות תרופות לכאבם בגב תחתון, לא היתה מסוגלת להופיע לביהמ"ש".

4. המאשימה מתנגדת לבקשה.

דין והכרעה:

5. תחילה יש לציין כי בקשת המבקשת לביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדרו הוגשה בשיהוי ותוך חריגה מסד הזמנים הקבוע בחוק.

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

המבקשת אינה מפרטת בבקשתה מתי נודע לה על פסה"ד ומדוע בקשתה הוגשה רק ביום 13.10.24 כעבור למעלה

משנתיים. לפיכך די בשיהוי בהגשת הבקשה והחריגה מהוראות החוק כדי להביא לדחיית הבקשה.

גם בחינת טענות המבקש לגופו של עניין אין בהן כדי להביא לקבלת הבקשה לביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדרה.

5. המבקשת לא חלקה על כך שידעה על מועד הדין, אך טענה כי אי התייצבותו נבעה ממחלה.

לעניין זה אפנה לאישור רפואי לפי פקודת הראיות שנערך ביום 12.12.24 ע"י ד"ר אדיבי דוד ממנו עולה כי "קיימת סבירות שגברת אברמוב בתאריך 14.7.22, בעקבות תרופות לכאבם בגב תחתון, לא היתה מסוגלת להופיע לביהמ"ש". יש לציין

כי אישור הרפואי ניתן רטרואקטיבית לשנת 2022, והמבקשת כלל לא נבדקה באותו יום ע"י הרפוא אלא האישור ניתן על

סמך "רישומים במסמכים של גברת אברמוב, גברת סובלת שנים מכאבי אגן וכן מכאבים בגב תחתון"

מעבר לאמור אציין כי המבקשת לא טרחה להגיש בקשה מתאימה טרם הדין על אף שיכלה לעשות זאת אלא רק כעבור שנתיים.

6. ביחס לסיכויי הגנת המבקשת לא העלה כל טענה ביחס לתשתית העובדתית של כתב האישום שיש בה פוטנציאל לשינוי

תוצאת המשפט לא צירף אישור כי רישיון הנהיגה היה בתוקף אותה העת. ועל כן, אף לפי מהות העבירה, הסיכוי לשינוי

תוצאת פסק הדין קלושה. עוד אני סבורה, כי גם העונש שהושת על המבקשת סביר; ולא מצאתי כי עונשה של המבקשת, על

כלל רכיביו, מבטא עיוות דין, המצדיק את ביטול פסק הדין שניתן בהעדרה; ואינני סבורה כי גזר דינה של המבקשת סוטה

באורח קיצוני ממדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות דומות.

7. לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית, אף בלא צורך בקיום דין במעמד הצדדים (רע"פ

8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לב"כ הצדדים

ניתנה היום, י"ד טבת תשפ"ה, 14 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.